

ИНСТИТУТ
ЗА МЕЂУНАРОДНУ ПОЛИТИКУ И ПРИВРЕДУ
02 Ер. 717/1
23.10.2024. год.
БЕОГРАД

ИНСТИТУТ ЗА МЕЂУНАРОДНУ ПОЛИТИКУ И ПРИВРЕДУ

ПРОГРАМ НАУЧНОИССЛЕДОВАНИЙ
ИНСТИТУТА ЗА МЕЂУНАРОДНУ ПОЛИТИКУ И ПРИВРЕДУ
ЗА ПЕРИОД ОД 2025. ДО 2030. ГОДИНЕ

Београд, 2024.

НАПОМЕНА: Називи који означавају научна, стручна и академска звања, професионалне и радне позиције, користе се у граматичком мушким роду генеричног значења, тако да у целом тексту доследно разноправно означавају и обухватају лица женског и мушких пола, без дискриминације.

Увод

Програм научноистраживачког рада Института за међународну политику и привреду (Институт) представља оријентирни програмски документ за припрему и реализацију научних истраживања у периоду 2025–2030. године. Постоје бар два разлога зашто је овај Програм оријентиран. Први, пет година је иревизије дуг период за предвиђање у научним областима за које је Институт акредитован и други, актуелни међународни односи су, чак и на средњорочном нивоу, непредвидиви и готово извесно само у домену краткорочних процена.

Стратегија научног и технолошког развоја Републике Србије „Моћ знања“ послужила је само као репер за израду Програма научноистраживачког рада (Програм) јер је та Стратегија орочена до 2025. године. У сваком случају, Програм следи основне идеје Стратегије.

Поред Стратегије „Моћ знања“, Програм научноистраживачког рада Института за међународну политику и привреду за период 2025-2030. године усаглашен је и са другим стратешким документима и законима, посебно са Законом о науци и истраживањима, али и значајним стандардима Европске уније у науци.

Основни циљ израде Програма је постављање оријентира који омогућавају својините напредак, унапређење научноистраживачке делатности и добијање статуса института од националног значаја. Други, али не и мање значајни циљ је постављање „мане пута“ за унапређење свестране сарадње са научноистраживачким, владиним и невладиним организацијама широм света. Коначно, циљ доношења Програма је јасније одређење према уз洛зи Института у креирању спољне политике Републике Србије и активностима у домену тзв. парадипломатије.

Институт је 2024. године окончао прву фазу процеса трансформације у оквиру пројекта SAIGE кога финансира Светска банка, као први институт друштвених наука у Републици Србији који је кренуо у тај процес. Последња активност у првој фази је управо поступак самонроџене реализације током јуна и јула 2024. године, која је послужила као једна од основа за израду Програма. Самонроџена је реализована по методологији утврђеној од стране Министарства просвете, науке и технолошког развоја 2019. године и у њој су активно учествовали сви запослени у Институту.

Институт за међународну политику и привреду је динамичан институт, препознат како у академским, тако и у круговима влада страних земаља по бројним и важним групним облицима рада (конференције, окружни столови, трибине...), својом издавачком делатношћу, документационом подлогом за научноистраживачки рад и медијском тражњом.

У односу на досадашњу организацију рада, Програмом се прави делимични отклон ка централним Институтом који постају посилације научноистраживачког рада у већој мери него до сада.

Академске слободе, високи стандарди етичности у науци, критичка мисао и укључивање младих истраживача у научна истраживања су међу основним начелима Програма.

Унапређење инфраструктуре и услова рада, првенствено информатичке подршке, интензивна издавачка делатност, унапређење квалитета монографија, зборника радова и научних часописа које Институт издаје, организација научних скупова националног и међународног значаја и представљање њихових резултата у

савременим формама, дигитализација библиотечког фонда, поштовање принципа отворене науке, висока друштвена одговорност, као и медијско представљање рада доприносе ширењу утицаја и угледа Института у домаћој и међународној јавности.

ДИРЕКТОР

Проф. др Бранислав Ђорђевић

1. Основни подаци о Институту за међународну политику и привреду

1.1. Историјат

Институт за међународну политику и привреду је научноистраживачка организација која се бави основним и применњеним истраживањима која су у функцији валоризације резултата основних истраживања политичких, безбедносних, економских и правних аспеката међународних односа.

Институт је државни научни институт, организован као установа са својством правног лица, са правима, обавезама и одговорностима утврђеним Законом о науци и истраживањима, оснивачким актом и Статутом. Институт послује средствима у јавној својини.

Институт је основан Уредбом Владе ФНРЈ, 8. децембра 1947. године (IV бр. 6709/47), као научна установа од државног значаја, са „...задатком да научно проучава политички и економски разитак у свету“.

Најстарији је државни научни институт у области међународних односа у Европи.

Од оснивања, истраживања Института усмерена су на потребе државних органа, Југославије, а данас Србије, надлежних првенствено за спољну политику и економске односе с инострanstвом, на основу којих су они креирали и формулисали стратешке правце развоја политичких и економских односа с другим земљама.

До 1954. ИМПП је пословао при Председништву Владе ФНРЈ, односно Министарству спољних послова, а након тога је самостална научна установа. Организациона структура и сектори рада постављени су 1960-их година: научни сектор (са четири истраживачка центра), документациони сектор, библиотека и издавачки сектор.

Јануара 1974. ИМПП-у су припојени ООУР-и до тада у саставу Института за међународни раднички покрет: Истраживачки центар за међународни раднички покрет и Центар за научну документацију, тако да се ИМПП у складу са Законом о Институту за међународну политику и привреду од 21. II 1974. конституише као радна организација са три „Основне организације удруженог рада“ (ООУР), а половином 1976. коначно као „Радна организација“ са две ООУР (ООУР научноистраживачких делатности и ООУР за научну документацију и информације) и Радном заједницом заједничких служби.

У оквиру научноистраживачке ООУР формирано је пет центара (за међународне односе, за међународно право, за светску привреду, за регионална истраживања и за међународни раднички покрет), а у другом ООУР-у две службе: документационо-информациона и библиотечка. У кризним условима крајем 1980-их из ИМПП се издаваја Центар за стратегијске студије.

У издању ИМПП објављено је око 700 књига, монографија, зборника и докумената. У оквиру Института објављиван је већи број часописа и других периодичних публикација. Најдужу традицију има часопис „Међународни проблеми“, покренут 1949, који се и данас публикује.

У најстарије часописе из области међународних односа спада и „Међународна политика“, коју је као петнаестодневни лист од 1950. до краја 1980-их издавао Савез новинара Југославије, у издањима на осам језика. Након краткотрајног периода када су издавачи били Радио-телевизија Југославија и Савезна јавна установа „Међународна политика“, часопис од 2002, када је „Међународна политика“

припојена ИМПП-у, издаје ИМПП на српском и енглеском, и он 2009. добија статус научног часописа, који има и данас. Часопис „Review of International Affairs“ настао је као варијанта часописа „Међународна политика“ 1950, и од 2002. издаје га ИМПП, а од 2009. и он има статус научног.

Данас је активан и часопис „Европско законодавство“, издаје се од 1998. (најпре као „Преглед европског законодавства“, од 2002. под садашњим називом).

Поред тога, Институт је издавао у одређеним периодима и већи број других часописа („Међународни раднички покрет“, 1958–1986; „Европа данас“, 1988–1990) и других периодичних публикација („Годишњак Института за међународну политику и привреду“, 1963–1983; „Хроника међународних догађаја“, 1963–1981; „Споменополитичка документација“, 1949–1981; „Европа 92“, 1989–1992; „Крштања у светској привреди“, 1976–1986; „Преглед светске привреде“, 1986–1992; „Документациони билтен“, 1951–1956 и др.).

Институт је био организатор великог броја међународних и домаћих научних скупова, амбасадорских форума, сесија међународног права, семинара и предавања еминентних истраживача и стручњака из земље и иностранства.

Институт је увек имао близку сарадњу са државним органима надлежним за спољну политику и тако је непосредно или посредно учествовао у креирању те политике. Значајан број дипломатских и других кадрова задужених за међународне односе потекао је из Института.

1.2. Нормативни оквир

Како што је речено, Институт је основан Уредбом Владе ФНРЈ, 8. децембра 1947. године (IV бр. 6709/47), као научна установа од државног значаја.

Почев од 24. марта 1997. године, на оснивање, организацију и делатност Института примењивање су одредбе Уредбе о савезној јавној установи Институт за међународну политику и привреду („Сл. лист СРЈ“, број 11/1997 и 5/2002) и одредбе Закона о савезним јавним установама („Сл. лист СРЈ“, број 46/96 и 59/1998).

На основу Одлуке о вршењу оснивачких права у јавним предузећима, јавним установама и организацијама у којима је оснивачка права имала СР Југославија, од 8. јуна 2006. године, оснивач Института је Република Србија („Службени гласник РС“, број 49/2006).

Решењем Привредног суда у Београду, Фи. 17280/98, од 25.10.1999. године, Институт је уписан у Регистарски уложак бр. 5-575-00.

Институтом управља Управни одбор који је именован Решењем Владе Републике Србије о именовању председника и чланова Управног одбора Института за међународну политику и привреду 24 Број: 119-1766/2023 од 9. марта 2023. године и Решењем Владе Републике Србије о разрешењу и именовању председника Управног одбора Института за међународну политику и привреду 24 Број: 119-9858/2023 од 20. октобра 2023. године.

Институтом руководи директор именован Одлуком Управног одбора (02 Бр. 824/1 од 26.10.2022), а на основу сагласности министра просвете, науке и технолошког развоја (Број: 119-01-00516/2022-14 од 12.10.2022).

Институт је последњи пут акредитован одлуком Одбора за акредитацију научноистраживачких организација Број: 660-01-00009/19 од 17.07.2020. године, као

научни институт у области друштвених наука: правне науке, политичке науке, економске науке и науке о безбедности.

Решењем Привредног суда у Београду, Фи. 17280/98, од 25.10.1999. године, Институт је уписан у Регистарски уложак бр. 5-575-00.

Институт је уписан у јединствени регистар јединица разврставања код Републичког завода за статистику под матичним бројем (МБ) 07003366. Порески идентификациони број (ПИБ) Института је 100052669.

Актуелни Статут Института донет је од стране Управног одбора 27. јануара 2022. године.

Дан Института је 8. децембар.

1.3. Организација рада

Органи Института су Управни одбор и директор.

У Институту се образују и:

- Научно веће, као научни орган Института,
- Колегијум директора, као консултативно тело директора Института и
- Међународни саветодавни научни одбор (МСНО), као саветодавно тело директора Института.

Управни одбор управља Институтом, а послови Одбора прописани Законом о науци и истраживањима и Статутом Института.

Директор руководи Институтом у складу са законом, а његови послови прописани су Статутом Института.

Научно веће је научни орган Института. Научно веће обавља послове и задатке из делатности Института на основу закона којим се регулише научноистраживачка делатност, Статута Института и Пословника о раду.

Чланови Научног већа Института су сви истраживачи у научним и наставним звањима у радном односу са цуним радним временом у Институту.

Правилником о организацији и систематизацији послова Института (01 Број: 127/1 од 27.02.2022) дефинисано је да у Институту постоје три унутрашње организационе јединице: Управа, Сектор за научноистраживачку делатност и Сектор за стручне, административно-техничке и помоћне послове.

У Сектору за научноистраживачку делатност постоје следеће организационе јединице: Центар за европске студије, Центар за европске студије, Центар за међународно право и економију, Центар за суседство и Средоземље, Центар за студије „Појаса и пута”.

Сектором за научноистраживачку делатност руководи заменик директора, а Сектором за стручне, административно-техничке и помоћне послове помоћник директора.

У Институту се образује Колегијум, као консултативно тело директора Института. Стални састав Колегијума чине заменик директора, помоћник директора за стручне, административно-техничке и помоћне послове и секретар Института. Норед

паведених лица, проширени састав Колегијума чине начелници центара, председник Научног већа и лице одговорно за међународну научну сарадњу.

Институт има Међународни саветодавни научни одбор. Чланове Одбора предлаже Научно веће, а именује директор Института на период од пет година.

Међународни саветодавни научни одбор има председника и заменика председника које бирају чланови Одбора.

Секретара МСНО именује директор Института из реда истраживача у научном звању.

1.4. Ресурси

Људски ресурси

У Институту је запослено укупно 56 лица, од ког броја 47 истраживача и девет лица који раде на стручним, административно-техничким и помоћним пословима.¹ Од укупног броја запослених, 32 лица је мушки, а 25 женског пола. Просек година свих запослених је 41,6, мушкараца 41,6 и жена 41,4. Уколико се за граничну вредност категорије „млади“ узима 40 година старости, запослени у Институту су по томе непосредно изнад те границе.

У Сектору за стручне, административно-техничке и помоћне послове запослено је девет лица, шест женског и три мушки пола. Просечна старост запослених у Сектору је 50,5 (мушкарци 54,3 и жене 48,6 година).

У Сектору за научноистраживачку делатност запослено је, са цуним радним временом, 47 истраживача. Од укупног броја истраживача, 35 лица је у научном, а 12 у истраживачком звању.

Структура истраживача по научним и истраживачким звањима је: научних саветника (редовних професора) - троје истраживача, виших научних сарадника – 14 истраживача, научних сарадника – 18 истраживача, истраживача-сарадника – троје истраживача и истраживача-приправника – деветоро истраживача.

Од укупног броја истраживача жена је 19, мушкараца 28. Просечан број година истраживача је 39,7 (мушкарци 40,1 и жене 39,1 годину).

Материјално-технички и финансијски ресурси

Институт је опремљен најсавременијом информатичком и биротехничком опремом која омогућава несметану реализацију научних истраживања и радних задатака.

Најважнија и најсавременија информатичка и биротехничка опрема коју је Институт набавио само у последње четири године, поред већ постојеће, јесте:

- 10 десктоп рачунара,
- 46 лап топ рачунара,
- седам мултифункцијских штампача,
- сервер,

¹ Списак истраживача са научним областима којима се баве лат је у Прилогу 1.

- фотокопирни апарат,
- систем рутера за WiFi у читавом пословном објекту Института,
- аудио и видео систем за Велику и Малу салу Института.

Институт послује средствима у јавној својини, а финансира се из буџета Републике Србије и сопствених прихода. Укупан буџет за 2024. годину износио је динара, од чега из буџета или одсто, а из сопствених прихода..... динара или одсто. Као порески обvezник, Институт је разврстан у категорију KJC-7.

Институт је корисник пословног простора у власништву Републике Србије површине 1.481 м².

1.5. Пројекти

Посматрајући само период последњих пет година, Институт је реализовао следеће пројекте:

- „Србија и изазови у међународним односима 2024. године“. Пројекат је финансирало Министарство науке, технолошког развоја и иновација Републике Србије. Евиденциони број Уговора за реализацију пројекта: 451-03-66/2024-03/200041
- „Допринос модерним партнерствима: процена односа Србије са ЕУ и Кином“, (COMPASS) одобрен је у оквиру програма „Призма“ Фонда за науку Републике Србије. Период реализације пројекта: 1. децембар 2023-30. новембар 2025. Пројекат финансира: Фонд за науку Републике Србије
- „Србија и изазови у међународним односима 2023. године“. Пројекат је финансирало Министарство науке, технолошког развоја и иновација Републике Србије. Евиденциони број Уговора за реализацију пројекта: 451-03-47/2023-01/200041
- „Руско-српски односи: могућности и ограничења“, билатерални научни пројекат Факултета за политикологију Московског државног универзитета „М. В. Ломоносов“ и Института за међународну политику и привреду (2023).
- “The Relations Between China and Central and Eastern European Countries in the Changing Geopolitical Context”, по јавном позиву Института Кина-ЦИЕ из Будимпеште, заједнички су реализовали Филозофски факултет Универзитета „Ћирило и Методије“ из Скопља и Институт за међународну политику и привреду (2022). Пројекат је финансирао Институт Кина – ЦИЕ, Будимпешта.
- “The analysis of the impact of the Ukrainian War to economies of Serbia and Montenegro”. Пројекат је рађен за потребе наручиоца, амбасаду Републике Индонезије (2022).
- „Могућности унапређења привредне сарадње Републике Србије и Народне Републике Кине“. Пројекат је рађен за потребе наручиоца, Министарство спољних послова Републике Србије (2022).
- „Србија и изазови у међународним односима 2022. години“. Пројекат је финансирало Министарство науке, технолошког развоја и иновација Републике Србије. Евиденциони број Уговора за реализацију пројекта: 451-03-68/2022-14/200041.

- „Србија и изазови у међународним односима 2021. године“. Пројекат финансирало Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије. Евиденцијни број Уговора за реализацију пројекта: 451-03-68/2020-14/200041 и 451-03-9/2021-14/200041.
- „Economic Research Study – Serbia and Montenegro“. Пројекат је рађен за потребе наручиоца, амбасаду Републике Индонезије (2021).
- „Србија у савременим међународним односима: стратешки правци развоја и учвршћивања положаја Србије у међународним интегративним процесима – спољнополитички, међународни економски, правни и безбедносни аспекти“. Пројекат финансирало Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије. Евиденцијни број пројекта: 179029.

1.6. Научна сарадња

Сарадња са домаћим НИО

Током своје историје од готово осам деценија, Институт је сарађивао са бројним научним и високошколским установама. У овом тренутку Институт има потписане Споразуме и најтешију сарадњу са четири факултета Београдског универзитета: Факултетом политичких наука, Факултетом безбедности, Економским факултетом и Правним факултетом, Правним факултетом Универзитета у Нишу, Факултетом за међународну политику и безбедност Универзитета „Унион – Никола Тесла“, Војном академијом, Институтом за европске студије, Институтом за политичке студије и Институтом за стратегијска истраживања Министарства одбране.

Међународна научна сарадња

Међународна сарадња је одувек била значајан аспект делатности Института. Она је успостављена с више од 200 институција широм света, а укључивала је међународне научне конференције, окружне столове, билатералне разговоре, размену посета, студијске боравке, предавања гостију из иностранства, курсеве за дипломате и постдипломце, учешће сарадника ИМПИ на конференцијама у иностранству, разману кадрова и публикација и др.

Редовна сарадња одржавана је с многим институцијама у свету, међу којима треба поменути Међународни институт за стратешке студије, Лондон; Институт за светску привреду и међународне односе, Москва; Међународни центар за развој, Париз; Индијска школа за међународне односе, Њу Делхи; Центар за економске и друштвене студије трећег света, Мексико; Краљевски институт за међународне односе, Лондон; Пољски институт за међународне односе, Варшава; Институт за међународне односе, Рим; Међународни институт за проучавање мира, Стокхолм; Међународни институт за истраживање мира, Осло; Факултет економских и политичких наука Каирског универзитета, Каир, Дошиша универзитет, Кјото и др.

Само у периоду 2022–2024. године потписано је више споразума о сарадњи и то:

а) 2022. године:

Меморандум о сарадњи са Универзитетом Хуан Карлос, Мадрид; Споразум са Департманом за политичке науке Универзитета Сапијенца, Рим и Споразум о сарадњи са Универзитетом „Св. Климент Охридски“, Битољ.

б) 2023. године:

Меморандум о сарадњи са Институтом за Европу Руске академије наука, Москва; Меморандум о разумевању са Центром за Европу Универзитета у Варнави, Меморандум о сарадњи са Институтом Раул Роа Гарсија, Хавана; Меморандум о сарадњи са CARI; Буенос Ајрес; Меморандум о сарадњи са Ал Нахраин центром за стратешке студије, Багдад и Споразум о сарадњи са Центром за изврсност глобалног Југа при Истраживачком и информационом систему за земље у развоју, Њу Делхи.

в) 2024. године:

Меморандум о сарадњи са Александери институтом, Хелсинки; Меморандум о сарадњи са Универзитетом Остин Ни, Кларксајл, УСА; Споразум о сарадњи са Џонглан универзитетом, Кина; Меморандум о сарадњи са Elcano Royal Institute, Мадрид; Меморандум о сарадњи са Central Institute of Party History and Literature, Кина; Меморандум о сарадњи са Европским универзитетом из Тиране и Меморандум о сарадњи са Институтом за светску историју Кинеске академије историјских наука.

Од посебног је значаја потписивање Уговора са Кинеском академијом друштвених наука 2017. године којим је Институт постао Регионални центар за управљање пројектима у формату сарадње „17+1“ Иницијативе „Појас и пут“, једини као такав у Централној и Источној Европи, а тиме и у свету.

Институт је члан више значајних међународних организација: Глобалног партнёрског центра Кине и земаља СИЕ (2019), Алијансе међународних научних организација – ANSO (2022), Европског удружења за друштвене и хуманистичке науке – EASSH (2022), Мреже истраживачких организација Евро-Медитеранског подручја - Euro MeSCO (2023), Светске асоцијације за кинеске студије – WACS (2023).

1.7. Библиотечко-информационни центар

Библиотечко-информационни центар Института за међународну политику и привреду је једна од највећих специјализованих библиотека за међународне односе у региону.

Библиотечко-информационни центар садржи више од 150.000 библиотечких јединица (књига, периодичних публикација и докумената) и има приступ најважнијим светским базама података и електронским часописима.

Библиотечко-информационни центар је састављен од Оштетег фонда и депозитарних библиотека: Оштти фонд, Документација међународних организација, Европски документациони центар и Библиотека NATO.

Оштти фонд садржи базу података са више од 32.000 записа, монографије из области међународног права, међународних политичких и економских односа, стране и домаће часописе из 46 земаља и електронске часописе

Библиотечко-информационни центар поседује 318 речника на 20 језика.

Депозитарна библиотека УН формирана је 1948. године и садржи велину штампаних материјала Уједињених нација и њених органа (оригиналне документе са заседања), као и комисија и специјализованих агенција УН.

Фонд Светске трговинске организације (СТО) поред докумената садржи и World Investment Directory и Annual Report.

Документација Организације за европску безбедност и сарадњу (КЕБС, ОЕБС) поред докумената садржи и периодична издања Annual Report и Newsletter.

Европски документациони центар је депозитарна библиотека Европске уније и садржи публикације и прописе ЕЗ и ЕУ од оснивања до данас. Поред монографија и периодике у Центру се налазе и *Official Journal of the European Communities*, European Court Reports: Reports of the European Community Staff Cases, *Bulletin of the European Union*, Reports of the Cases before the Court of Justice and the Court of the First Instance и General Report on the Activities of the European Union.

Библиотека NATO је званична депозитарна библиотека за Србију од 2002. године и обухвата NATO Handbook, NATO Update, Basic Texts, Basic Fact Sheets, Ministerial Communiqués, Fellowships Reports и Standardization Agreements.

1.8. Издавачка делатност

Од самог оснивања Института, издавачка делатност одувек је важан део делатности. Немогуће је утврдити тачан број монографија, студија, зборника радова... које је Институт објавио за својих 77 година постојања. Сматра се, са солидном поузданошћу, да је за то време објављено преко 700 монографија, студија и зборника радова.

Само у последњих пет година, Институт је објавио 34 монографије и 36 зборника радова (тематских и са научних конференција).

Као што је већ речено, данас Институт објављује четири научна часописа: „Међународни проблеми“ (M23), „The Review of International Affairs“ (M24), „Међународна политика“ (M51) и „Европско законодавство“ (M52).

Сви часописи Института индексирани су у међународним базама ERIH+ и DOAJ.

Сваки часопис Института има своју засебну наменску web локацију, чиме је омогућено онлине уређивање и повећана видљивост часописа.

Институт се налази на листи светски реномираних издавача коју објављује „ClarivateTM“, у чијем је саставу база Web of Science.

1.9. Односи са јавношћу

Институт за међународну политику и привреду је својим резултатима кроз историју, а нарочито активним приступом у медијској сфери па домаћем и међународном плану последњих година, изградио репутацију која га дефинише као институцију од изузетног националног значаја за истраживање и промишљање спољнополитичке позиције Републике Србије, регионалних и глобалних процеса, те дисеминацију аргументоване, квалитетне, релевантне и актуелне анализе.

Захваљујући овим резултатима, Институт и његови истраживачи су извор информација, коментара и других облика садржаја за водеће српске, регионалне и светске медије. Истраживачи института резултате својих истраживања и промишљања објављују на свим медијским платформама и странама света, те су, између остalog цитирани у водећим европским, руским, америчким и кинеским медијима.

На пољу односа с јавношћу, Институт је деловао у пет кључних правца, и то:

*(1) Ажурирање и унапређење садржаја сајта Института
www.diplomacy.bg.ac.rs*

Сајт Института редовно се ажурира информацијама о раду, активностима, склоновима, објављеним публикацијама и часописима. Само током 2024. године објављено је 150 прилога. Прилози се објављују на српском и енглеском језику и праћени су фотографијама и другим илустрацијама. Током последњих година доношење су и освежене основне секције сајта, додате нове категорије, унапређени су прегледност и функционалност. Веб странице научних часописа Института редовно су ажуриране.

*(2) Одржавање профиле на мрежама Фејсбук
<https://www.facebook.com/imppbeograd>, Инстаграм*

<https://www.instagram.com/imppbeograd/> и LinkedIn

<https://www.linkedin.com/company/institute-of-international-politics-and-economics/>

Све друштвене мреже Института бележе константан раст праћења. Фејсбук страницу Института је 2024. године пратило преко 1.600 особа, а постављено је око 160 објава. Инстаграм страница Института има скоро 500 пратиоца, међу којима су и државне и научно-истраживачке, амбасаде и невладине организације. Институт има своју страницу и на LinkedIn друштвеној мрежи.

(3) Медијски наступи истраживача у домаћим и иностраним медијима

Током 2024. године премашен је већ рекордан број медијских наступа истраживача Института из 2023. године. Тако је 2023. године тај број износио 478, а 2024. године је достигао број од 499 медијских наступа, односно 1,4 медијске објаве по дану у години. Истраживачи института редовно су учествовали у свим водећим емисијама посвећеним међународним дешавањима. Истраживачи су само током 2024. године више пута објављивали ауторске текстове и интервјује на насловним странама „Политике”, а њихове изјаве су преносили и остали дневни листови у Србији, као и недељници попут „НИН”-а и „Печата”. Изјаве и интервјује са истраживачима су преносиле све три домаће агенције – Танјуг, Фонет и Бета. Међу најистакнутијим ТВ објавама истраживача били су Дневник (РТС), емисија „Актуелности” (ТВ Хепи), „Национални дневник” и „Хит Твит” (ТВ Пинк) „Прави угао” (РТВ), те бројне политичке емисије телевизија „Вести”, „Курир”, „НП”, „ТВ Прва”, „Хепи”, „Блиц ТВ”, „Информер”, „Нова С”, и других.

Последњих година истраживачи Института имали су значајно присуство и у оквиру водећих радио емисија посвећених актуелностима – попут емисије „У средину пажње” и „Дневника” на Радио Београду 1. Значајан део објава остварен је и у иностраним медијима. Међу најистакнутијим, поред честих изјава за „Спутњик”, „РТ Балкан”, „РТРС”, „Срну”, „БН ТВ” и „Euronews”, била су изјаве за „New York Times”, гостовања у једној од наслушанијих светских радио емисија „Newsday” на светском сервису „BBC”-а, гостовања на „RT International”, „Rossiya 1”, „CGTN”, „Al Arabiya”, „Al Jazeera” и „ARD”, ауторски текстови за насловне стране глобалног издања „China Daily”, као и изјаве за кинеску агенцију „Xinhua” и „Кинески радио интернационал“.

(4) Медијско праћење активности Института

Важне догађаје и скупове, понут конференција и гостовања амбасадора акредитованих у Републици Србији, медији су активно пратили. Посебно су обимно исхицани догађаји попут међународних конференција „Рат у Украјини – оно што знаамо и оно што не знаамо“ (2023), „Квадратура круга: промене у савременим међународним односима“ (2024), Трећа и четврта конференција „Дијалози о Кини“ (2023. и 2024), те обележавање годишњица оснивања ИМПИ-а.

1.10. Друштвена одговорност

Почев од 2016. године Институт традиционално организује „Зимску школу међународних односа“, једномесечни пројекат који похађа од 20 до 30 на конкурсу изабраних студената завршне године студија из области политикологије, безбедности, права и економије, те студената мастер и докторских студија. Кроз серију предавања, радионица, симулација и завршни скуп шолазници „Зимске школе“ добијају нова знања из области савремених међународних односа без икакве накнаде.

У сарадњи са Институтом „Конфуције“ из Новог Сада Институт од 2020. године организује курсеве кинеског језика без икакве накнаде.

Институт редовно организује и циклусе краткорочног волонтирања, кроз које је до сада прошло седамдесетак студената Београдског универзитета.

Хуманитарни рад је посебна особеност Института. Сваке године организовано је више акција прикупљања одеће и обуће за потребе штићеника Центра за прихват одраслих и старих особа из Београда, Свртишта за децу са улице из Београда, те за потребе Републичког комесаријата за избеглице и миграције Републике Србије. Поред тога, Институт је сарадник хуманитарног удружења „Лицем у Лице“.

1.11. Признања

Многобројна признања домаћих и страних организација обележила су историју Института. У последњих неколико година, Институту су додељена следећа признања, по чemu је најнаграђивањија научна установа у Републици Србији:

- Указом председника Републике Србије (бр. КОПР 19) Институту је 2017. године додељен Сретењски орден Републике Србије „За нарочите заслуге и допринос у проучавању међународних односа, а поводом 70 година постојања ИМПИ-а.“
- Влада Републике Србије доделила је 2020. године Захвалницу Институту „...за изузетан научни допринос у борби против болести COVID-19.“ Институт је једина научна установа у области друштвених наука у земљи којој је додељено такво признање.
- У поводу 75 година од оснивања Института за међународну политику и привреду, Јавно предузеће „Пошта Србије“ објавило је, 2022. године, јубиларну поштанску марку.
- „За вишедеценијски квалитет у научноистраживачком раду у области међународне политике и развоју привреде“ Институту је 2023. године

додељена Светосавска награда Министарства просвете Републике Србије, највише друштвено признање за допринос науци и просвети.

1.12. Трансформација Института

Након завршеног поступка екстерног евалуације, коју је реализовала компанија „Inomer“ из Француске, процес трансформације Института за међународну политику и привреду званично је почeo потписивањем Меморандума о разумевању са Министарством просвете, науке и технолошког развоја о пружању институционалне подршке процесу трансформације Института дат у Плану трансформације (ИМИI, 01 бр. 845/1 од 28.12.2021).

Институт је прва научна установа у области друштвених наука у Републици Србији која је ушла у процес трансформације.

Прву и најважнију фазу процеса трансформације, која је реализована у периоду 2022-2024. године Институт је успешнио окончао. Реализоване су активности из Плана трансформације Института, без временских одступања од Плана, а неке, уз сагласност Светске банке и јединице за управљање пројектом трансформације SAIGE, и пре рока датог у Плану.

2. Мисија и визија, начела и вредности НИР и стратешке области развоја Института

2.1. Мисија и визија, начела и вредности НИР

Мисија

У складу са својом 75 година дугом традицијом, Институт за међународну политику и привреду тежи да буде место истраживачке изврсности, конкурентно и на међународном нивоу. Због тога ће окупљати стручњаке из области међународних односа и међународне економије ради континуираног подизања знања у овим областима. Као такав, Институт за међународну политику и привреду ће ојачати своју улогу независне, експертске институције подједнако важне за српску академску заједницу и креаторе јавне политике.

Визија

Да постане водећа научноистраживачка организација у региону која разуме превирања у глобализованом свету и, са преизнатљивим нивоом међународне изврсности, оснажује креаторе јавне политике са различитим ентическим и политичким перспективама да обликују нове међународне хоризонте за добробит грађана.

Институт за међународну политику и привреду је независна јавна научноистраживачка организација која спроводи академска истраживања о политичким, правним, безбедносним и економским димензијама међународних односа.

Институт тежи да служи као центар за интелектуалне, стручне и јавне дебате о политици и економији у југоисточној Европи са погледом на њихов европски и глобални контекст.

Институт настоји да Влади Србије, Народној скупштини, певладиним организацијама, регионалним и међународним организацијама пружимо анализу политике и препоруке.

Институт за међународну политику и привреду има за циљ да промовише глобално умрежавање међу научницима, академицима и студентима докторских и постдокторских студија широм света чија се истраживања уклапају у његов тематски оквир.

Начела и вредности НИР

Научноистраживачки рад Института у периоду 2025–2030. године почиваће на следећим вредностима и начелима:

- слобода и аутономија научноистраживачког рада у виду слободе научног деловања, избора и развоја научних метода истраживања и интерпретације, а уз поштовање стандарда науке и етичности у научном и истраживачком раду;
- оригиналност, аутентичност и изврсност научноистраживачког рада;
- јавност научноистраживачког рада и резултата тог рада;
- изложеност научноистраживачког рада научној и стручној критици;
- поштовање стандарда науке и струке;
- примена међународних стандарда и критеријума у вредновању квалитета научноистраживачког рада;
- етика научноистраживачког рада, у складу са принципима добре научне праксе;
- родна равноправност у истраживањима и у органима одлучивања;
- отвореност ка систему високог образовања;
- отвореност за домаћу и међународну научну сарадњу, и
- спровођење научноистраживачког рада у складу са принципима отворене науке.

2.2. Стратешке области развоја и циљеви

2.2.1. Стратешке области развоја (кључни стратешки циљеви)

Институт за међународну политику и привреду одредио је своје стратешке области развоја за период од 2023. до 2027. године узимајући у обзир Стратегију научног и технолошког развоја Републике Србије за период од 2021. до 2025. године, специфичности области у којима обавља своје делатности и интерну структуру и начин рада у оквиру организације. У складу са тим, идентификоване су две главне стратешке области развоја. То су:

1. Повећање међународне изврсности и видљивости
2. Јачање научноистраживачких капацитета

**Већи степен реализације уговорених
партнерства кроз заједничке активности**

**Успостављање система за праћење
пројектних позива**

**Иновативнији приступ
позивима за пројекте**

**Ангажовање административно-техничке
подршке**

**Већи подстицај истраживача
за аплицирање на пројекте**

**Чланство у већем броју
међународних тела и удружења**

**Повећање броја радова страних
аутора у часописима ИМПП**

**Унапређење категорија
часописа ИМПП**

**Већи број поднетих
пријава за пројекте**

**ПОВЕЋАЊЕ КАПАЦИТЕТА
ЗА НАУЧНОИСТРАЖИВАЧКЕ
ПРОЈЕКТЕ**

**ПОВЕЋАЊЕ ВИДЉИВОСТИ
ИСТРАЖИВАЧА И ИМПП
НА МЕЂУНАРОДНОМ НИВОУ**

2.2.2. Специфични стратешки циљеви

Како би се постигли жељени и очекивани резултати у оквиру издвојених стратешких области развоја (повећање међународне изврсности и видљивости и јачање капацитета), Институт за међународну политику и привреду одредио је специфичне стратешке циљеве које је потребно реализовати у периоду од 2025. до 2030. године. Према стратешкој области развоја, односно кључним стратешким циљевима, то су:

- Повећање броја објављених радова истраживача Института у међународним часописима и зборницима на најмање двадесет годишње;
- Повећање учешћа истраживача Института на релевантним међународним конференцијама у иностранству на најмање пет по години;
- Укључивање два часописа у међународне базе;
- Чланство у најмање три релевантне међународне научне асоцијације;
- Повећање учешћа у међународним научним пројектима на најмање три активна по години;
- Добијање статуса „института од националног значаја за Републику Србију“.

3. Програм истраживања за период од 2025. до 2030. године

3.1. Научни циљеви

Научни циљеви истраживачких активности Института предвиђених за период од 2025. до 2030. године биће остварени у четири сазнајне равни:

- утврђивање практичне применивости теоријских приступа, појединачних концепата и аналитичких модела из домена научног изучавања међународних односа, међународне безбедности, међународног права и светске економије. У средишту те равни налазиће се поновно промишљање научне валидности водећих становишта у оквиру актуелне теоријске дебате, те на које начине

она могу даље да се развију и примене у одговору на конкретна истраживачка питања која ћемо поставити за овај средњерочни период;

- дескриптивна анализа постојеће структуре и динамике феномена и процеса у политичкој, безбедносној, правној и економској равни међународних односа, са посебним тежиштем на препознавање нових феномена и процеса са потенцијално важном улогом у обликовању глобалних односа у овом средњерочном периоду.
- на основу резултата дескриптивне анализе истраживачки тимови настојаће да уоче и научно објасне најкрупније изазове на које Србија мора у наредном петогодишњем периоду да одговори да би остварила спољнополитичке циљеве и заштитила виталне интересе;
- развијање могућих сценарија за пружање делотворног одговора на старе и нове изазове у политичкој, безбедносној, правној и економској равни међународних односа као основе за осмишљавање конкретних препорука и смерница за успешно спровођење спољне политике Србије у глобалном и регионалном окружењу у овом средњерочном периоду.

3.2. Друштвени циљеви

Друштвени циљеви истраживачких активности Института предвиђених за период од 2025. до 2030. године биће остварени:

- синтезом усвојеног и новог научног знања из научних дисциплина међународних односа, међународне безбедности, међународног права, економских наука, политичке географије и дипломатске и војне историје, намера је да се дође до научних резултата који ће послужити као експертска основа за осмишљавање стратегијских и програмских докумената и конкретних дипломатских акција Републике Србије. Због тога је тематски оквир планираних истраживања усаглашен са потребама Министарства спољних послова и Министарства за европске интеграције Републике Србије и других државних органа са спољнополитичким надлежностима, и
- упознавањем научне, стручне и шире јавности са оствареним научним резултатима ради ваљаног разумевања текућих дешавања на међународном плану и положаја Србије у светској политици и економији, а све то ради аргументованог образложења могућих смерова вођења спољне политике.

3.3. Програмске области НИР

Полазећи од потреба корисника и дугорочне програмске оријентације Института која се састоји у истраживању основних процеса у савременом свету, њиховог утицаја на међународне односе и, посебно, на а) међународни положај, спољну политику и безбедност Србије и у њене оријентације па укључивање у Европску унију, б) остваривање активне улоге у најзначајнијим међународним организацијама и регионалним групацијама, в) хармонизацију односа са суседним земљама, и г) прилагођавање спољне политике реалим интересима, потребама и могућностима земље, у наредном петогодишњем периоду Институт ће своја научна истраживања фокусирати на следеће области:

- Глобални и регионални интереси најрелевантнијих земаља, политичко-економских групација и других субјеката међународних односа. *Приоритети:* а) Интереси Србије б) Интереси САД, Русије, Европске уније, Кине, УН и др.
- Србија и савремени односи у Европи. *Приоритети:* а) Интереси и изазови везани за приступање Србије ЕУ, б) Правно-институционално прилагођавање новим условима пословања на тржишту Европске Уније и в) Проблеми хармонизације прописа укључивања у ЕУ.
- Европска безбедност и сарадња. *Приоритети:* а) Безбедност Србије и опије у условима ширења НАТО-а; б) НАТО – Партиерство за мир в) Улога Русије; г) ОЕБС, д) конфликтна жаринта.
- Југоисточна Европа – односи са суседима. *Приоритети:* а) развој мултилатералне сарадње на Балкану; б) Иницијативе за сарадњу у Југоисточној Европи и у Подунављу; в) Односи са суседним земљама у светlosti потребе за нормализацијом; г) процеси транзиције и међусобне економске сарадње.
- Савремени међународни економски односи, светска привреда и Србија. *Приоритети:* а) Стратешки правци развоја светске привреде (ЕУ - САД - Јапан - Кина - Русија), полови развоја светске привреде; б) Глобализација и регионализација у светској привреди; в) Улога ИЦГ (електронска трговина) у развоју светске привреде и међународних економских односа; г) Глобалне и регионалне међународне економске, посебно финансијске организације; д) Приступање Србије ЕУ, интеграција у светску привреду и сарадња са међународним економским и финансијским организацијама (ММФ, Светска банка, СТО, ИБРД, ЕБРД, БРИКС...) и ћ) Економска дипломатија.
- Миграторни процеси у свету и Србија. *Приоритети:* а) Миграције и стратегије репатријације високо стручног и научног кадра.
- Савремени развој међународног права: *Приоритети:* а) Право Европске уније, б) Право УН, в) заштита људских права, у систему УН и европских институција (Савет Европе), г) Међународно регулисање заштите животне средине, посебно у ЕУ: еколошка безбедност у Европи; д) Међународно кривично право – тематика везана за међународне судове и др.; ћ) Међународно трговинско и привредно право и прилагођавање Србије.
- Решавање међународних спорова. *Приоритети:* а) Теоријски основи истраживања облика и начина решавања и превенције међународних спорова.

Наведене програмске области операционализоваће научноистраживачки центри Института по следећем:

а) Центар за суседство и Средоземље

У паредном петогодишњем периоду, Центар за суседство и Средоземље тежићите свог научног рада ставиће укупне, билатералне и мултилатералне односе, у српском суседству и на Средоземљу и то на две кључне равни: (1) Односи Србије са другим земљама и актерима (државе, покрети од међународног значаја, међународне организације, државолики ентитети...) у посматраним подручјима (Балкан, Италија и Турска као проширено суседство и Србије са земљама Средоземља) и (2) Политички

и економски процеси, као и односи између различитих актера суседства и Средоземља.

Када су у питању односи Србије са другим земљама и актерима, разматраће се могућности за одржање и проширење сарадње са суседством по питањима политичке и економске сарадње имајући у виду: (а) статус јужне српске покрајине Косова и Метохије, (б) место и улогу Србије у интегративним процесима на Балкану и шире на европском истоку и југоистоку, (в) које и какве политике спрам Србије спроводе земље са националним мањинама у Републици Србији (Албанија, Румунија, Бугарска, Мађарска), те Турека која настоји да се наметне као покровитељ ислама у нашој земљи и (г) како односи суседних земаља са великим силама утичу на интересе Србије и српског народа.

У оквиру истраживања политичких и економских процеса разматраће се положај али и могућности Републике Србије да га побољша спрам процеса на светском, регионалном и локалном плану имајући у виду војну неутралност и друга стратегика опредељења Србије.

Рат у Украјини, као и ратови и други дестабилизујући ефекти па ширем подручју Близког истока (Сирија, Либан, Израел-Палестина, Судан, Ирак, Либија, Јемен...) утичу на Србију: (а) одржавајући и повремено јачајући мигрантске таласе и преко балканског правца, (б) преко захтева и притисака да се наша дипломатија изјасни у међународним организацијама или на билатералној основи по питању санкција, осуде, подршке..., (в) посредним притиском који ствара јачање положаја НАТО у нашем суседству, имајући у виду непријатељство НАТО са Русијом, као једним од кључних ослонаца Србије у УН.

Ратна и друга кризна дешавања у Европи, Азији и Африци нажалост не показују знаке смиривања. У наредном петогодишњем периоду се очекује изазивање нових ратних криза на Близком истоку, како због локалних тако и због сукоба великих сила. У том смислу ће се истраживати како јачање БРИКС и уопште Русије и Кине у том делу света, утиче на ширу регионалну политику и осмишљавање политike САД, ЕУ и њихових партнера.

б) Центар за евроатлантске студије

Студије евроатлантског подручја – које обухвата Северну и Јужну Америку и Европу – имаје у наредном петогодишњем периоду велики теоријски потенцијал и практични значај, како уопште, тако и у смислу импликација за Србију и домаћу науку о међународним односима. Основни циљ је да се опишу, објасне и изведу предвиђања кретања везаних за водеће актере, односе и феномене на евроатлантском подручју, како би се спољнополитичким одлуциоцима и широј јавности у Србији пружио најсвежији и на научној методологији заснован увид.

Због тога ће тематски оквир научних истраживања, које ће од 2025. до 2030. године спровести Центар за евроатлантске студије, бити мултидисциплинарен и обухватиће четири групе истраживачких питања: 1) актуелне међународне феномене и процесе који постављају изазове од значаја за евроатлантски простор (структуре и процес међународног и европског поретка, геополитику и питање граница евроатлантског простора, сукобе на западном постсовјетском простору, политички систем Европске уније, војне трендове, међународне организације и недржавне актере на евроатлантском простору, нуклеарно оружје и стратегије нуклеарних сила, питања религије и идеологије у међународним односима, мигрантску кризу, енергетску

безбедност, еколошку безбедност, утицај пандемија и других ванредних ситуација); 2) спољне политике и међусобне односе евроатлантских актера и њихове односе са другим релевантним међународним актерима (САД, Заједничку спољну и безбедносну политику ЕУ, спољне политике чланица ЕУ и посебно главних европских сила – Немачке, Француске и Велике Британије), спољне политике регионалних сила и мањих држава на евроатлантском простору, латиноамеричке односе, односе САД са државама западне хемисфере, са ЕУ, европским силама, осталим светским силама (Русијом, Кином, Индијом) и другим светским актерима, односе ЕУ (њених чланица и европских сила) са осталим светским силама и актерима, проширење НАТО и његове односе са окружењем, поделу улога ЕУ и НАТО); 3) елементе спољне политике Србије који се тичу евроатлантских актера, односа и феномена, као и односе Србије са другим евроатлантским актерима (приступање ЕУ као спољнополитички циљ Србије, усклађивање спољне политике Србије са ЗСБП ЕУ, војну неутралност Србије, улогу евроатлантских актера у процесу решавања проблема Косова и Метохије и перспективама онстанка Дејтонског споразума и Републике Српске, односе Србије са САД, главним европским силама, осталим евроатлантским актерима, НАТО, место Србије у међународним организацијама на евроатлантском простору, и 4) економске односе на евроатлантском простору, као и економске односе Србије са евроатлантским актерима (опште економске трендове на евроатлантском простору, економске политике евроатлантских актера, место Србије у европским економским односима, посебно у контексту приступања ЕУ).

в) Центар за евразијске студије

Тематика коју ће научно проучавати Центар за евразијске студије у периоду од 2025. до 2030. године биће фокусирана на дескрипцију и систематизацију појава и процеса важних за (макро)регионалну безбедност Европе и Азије, као и ексилијацију и прогнозу изазова и могућности за спољну политику и спољне економске (трговинске) односе Србије у субрегионалним целинама које сачињавају: кавкаско-касијски регион, централноазијски регион, индијско-иацифички регион, источнаазијски регион, далекоисточни регион. Такође, посебна пажња у истраживању биће посвећена евразијским великим и регионалним силама, међу којима су Кина, Русија, Индија, Јапан, Индонезија, Пакистан, зато што спољнополитичко позиционирање тих земаља утиче не само на регионалне односе, већ и светску политику у целини (са становишта широких друштвено-политичких интереса за Републику Србију занимљиво је и истраживати политичке и економске процесе у ирану, Јужној Кореји, Вијетнаму, Малезији, Тајланду, Казахстану).

Источни део евразијског простора (индијско-иацифички регион, источнаазијски регион и далекоисточни регион) представља најзанчајнију географску област за раст глобалне економије, али у све већој мери и за технолошки развој. Такође, у овом делу света креiranе су бројне мултилатералне иницијативе (РИК који је прерастао у БРИКС, Шангајска организација за сарадњу, АСЕАН уз додатни формат АСЕАН+3, АПЕК, ОДКБ, ЕВРАЗЕС, КВАД, БИМСТЕЦ, Јужноазијски савез за регионалну сарадњу и тд.) захваљујући којима ће се осигуравати (амкро)регионална безбедност и које ће детерминисати кретања у светској политици. Са научног становишта, нужно је вршити континуална теоријска истраживања како би се утврдиле одређене закономерности и тако установили адекватни модели за прогнозирање, док је са ширег друштвено-пролитичког становишта неопходно је пратити и испитивати ове процесе како би се преознали трендови и у вези са тим доносиле правовремене

одлуке захваљујући којима је могуће осигурати националну (државну) безбедност, друштвену стабилност, економски раст, те приступ технологијама, енергентима и критичним сировинама.

1) Центар за међународно право и економију

Центар за међународно право и економију првенствено ће се апгажовати на истраживању најважнијих феномена и процеса у развоју међународних економских односа, међународног права и међународних организација од значаја за оптимално позиционирање Републике Србије у међународним односима.

У односу на научне приступе у међународноправној области, истраживања ће се кретати у оквиру следећих научних целина: а) системски развој и кодификација међународног права - рад Комисије за међународно право УН и рад других међународних органа и тела; б) правни и институционални систем међународних организација (систем Уједињених нација, Међународне финансијске организације, Светска трговинска организација, Европска унија, Савет Европе, Организација за безбедност и сарадњу у Европи, Организација Северноатлантског пакта и др.); в) дипломатско и конзулатарно право; г) међународно право сукцесије држава; д) позиционирање према међународној јуријсруденцији (пракси Међународног суда правде, Европског суда правде, Европског суда за људска права, Статног међународног кривичног суда, *ad hoc* међународних кривичних трибунала и других међународних правосудних органа); ћ) хармонизација домаћег права са правом Европске уније; е) позиционирање у систему међународног права људских права; ж) позиционирање у систему међународног хуманитарног права; з) позиционирање у систему права заштите животне средине; и) позиционирање према делатностима недржавних актера; ј) позиционирање у области дигиталних технологија.

Захваљујући великој разноврсности научних приступа у економској области, истраживања ће се кретати у оквиру методолошки дефинисаних целина: а) позиционирање према главним половима развоја светске привреде (ЕУ-САД-Јапан-Бразил-Русија-Индија-Кина); б) позиционирање према међународним трговинским и финансијским организацијама (Светска трговинска организација, Међународни монетарни фонд, Светска банка, и др.); в) позиционирање према процесу либерализације/протекционизма у међународним економским односима; е) позиционирање према одрживој глобалној економији; г) позиционирање према глобалним економским трендовима (светска економска криза, криза на тржишту енергетата, и др.) д) позиционирање према глобалним економским споразумима и иницијативама (ЕУ, Америчко-мексичко-канадски - USMCA споразум, кинеска иницијатива Један појас, један пут и др.); д) позиционирање према регионалним економским споразумима и иницијативама (ЦЕФТА, Отворени Балкан, Берлински процес, и др.); ћ) позиционирање према новим технологијама у међународној економији (вештачка интелигенција, квантно рачунарство, рачунарство у облаку, виртуелна и проширене стварност, роботика, и др.); ж) позиционирање према образовању као важној одредници економског раста; з) могући правци унапређења међународне конкурентности привреде Србије (унапређење процеса дигитализације, развој и примена вештачке интелигенције, унапређење продуктивности и развојних потенцијала агроекономског сектора).

д) Центар за студије „Појаса и пута”

Тематски оквир научних истраживања у којима ће учествовати Центар за студије „Појаса и пута” биће фокусиран на: 1) глобалне економске, политичке, и безбедносне ефекте кинеске Иницијативе „Појаса и пута”; 2) спољнополитичке изазове и користи које за Србију доноси учешће у Иницијативи „Појас и пут”; 3) спољнополитичке изазове и користи које за Србију има сарадња у формату Кина-Централна и Источна Европа (регионални вид Иницијативе „Појас и пут”); 4) динамику билатералних односа са Кином; 5) могуће правце унапређења политичких и економских прилика у Србији кроз Иницијативу „Појаса и пута”; дефинисање могућих сценарија развоја кинеске спољне политике на простору Балкана и природи улоге коју ће Србија имати у оквиру Иницијативе „Појас и пут”.

Политичко и економско снажење Народне Републике Кине условило је јачање њене позиције у међународним односима. Иницијатива „Појас и пут”, коју је Кина покренула 2013. године, до сада је обухватила више од 150 земаља и додатно различитих међународних организација, те се тиме наметнула као незаobilазна тема у истраживању савремених међународних односа. Поншто је Иницијатива превазишла оквире економске сфере, истраживачи Центра ће фокус научног истраживања усмерити и на дефинисање могућих сценарија развоја кинеске спољне политике (укључујући политички и безбедносни аспект) на простору Балкана и природи улоге коју ће Србија имати у оквиру Иницијативе „Појас и пут”.

Када је реч о територијалном одређењу оквира истраживања, са аспекта Републике Србије, истраживања ће обухватити глобални, регионални и билатерални ниво. Степен и ниво развијености политичких веза Кине и Србије доприноси и бољој заштити интереса Србије у међународним организацијама. На билатералном нивоу биће праћен даљи ток развоја односа Србије и Кине, заснованог на Споразуму о стратешком партнерству и све пратеће импликације на политичком, економском и безбедносном нивоу.

Регионални аспект се односи на регион Западног Балкана, али и сарадњу у оквиру Кина - ЦИЕЗ. У оба ова случаја, Србија има истакнуту улогу што је кључни разлог за концептуализацију односа Кине са земљама Западног Балкана, односно са 14 европских земаља. Кинеско политичко, економско и културно присуство на Западном Балкану постепено расте, а очекује се да ће сарадња бити интензивирана на свим наведеним нивоима, укључујући и безбедносни.

У светлу нарастајућих геополитичких сукоба и ратова, улога и место Кине у међународном поретку расте, те се и најновије кинеске иницијативе попут Глобалне развојне иницијативе, Глобалне безбедносне иницијативе, Глобалне цивилизацијске иницијативе и Глобалне иницијативе за управљање вештачком интелигенцијом срвставају у ново поље изучавања Центра за студије „Појаса и пута”.

4. Промоција научних резултата

Укупни остварени резултати у раздобљу од 2025. до 2030. године у научном истраживању феномена и процеса који детерминишу положај Републике Србије у светској политици и привреди пружиће оптималне практично-политичке одговоре на непосредне и средњерочне међународне изазове са којима се суочавају и са којима ће се у годинама које долазе суочити домаћи доносиоци спољнополитичких одлука.

На основу понуђеног научног објашњења најкрупнијих изазова на које Србија мора у наредном петогодишњем периоду да одговори да би остварила спољнополитичке циљеве и заштитила виталне интересе, Институт ће развити могуће сценарије за пружање делотворног одговора на старе и нове изазове у политичкој, безбедносној, правној и економској равни међународних односа као основе за осмишљавање конкретних препорука и смерница за успешно спровођење спољне политике Србије у глобалном и регионалном окружењу у овом средњерочном периоду.

Научни резултати биће представљени најпре у публикацијама Института: практично-политичким анализама и студијама, научним монографијама, тематским зборницима, зборницима радова изложеним на научним скуповима и научним часописима *Међународни проблеми*, *The Review of International Affairs*, *Међународна политика и Европско законодавство*.

Истраживачи ће настојати да остварене научне резултате представе и у другим домаћим, иностраним и међународним научним публикацијама узимајући у обзор њихов квалитет и углед како би осигурали утицај тих резултата на научне области дефинисане делатношћу Института. У ту сврху истраживачи Института ће део научних резултата изложити на престижним домаћим и међународним научним скуповима и у публикацијама у научним областима релевантним за мисију и визију Института. Поред тога, део научних резултата проистећи ће из рада на докторским дисертацијама младих истраживача запослених у Институту, а као део интерне праксе менторства ревитализоване 2018. године.

Дигитални репозиторијум установљен је 2019. године и учињен доступним јавности преко интернет презентације Института (<http://repositorijum.diplomacy.bg.ac.rs/>) управо ради ажураног приказа научних резултата остварених у оквиру основних и примењених истраживања. У наредном петогодишњем периоду Репозиторијум Института ће наставити да буде окосница политике отворене науке усмерене на отворени приступ научној литератури, доступности података прикупљених у научним истраживањима и транспарентности научне комуникације и методологије.

Институт ће остварене научне резултате представити и кроз друге редовне активности – јавна предавања, трибине, округле столове, докторске семинаре, специјалистичке обуке – како би очувао и унапредио своју репутацију и међународну признатост од стране других сродних института у истој научној области.

Институт остварује важан утицај на друге јавне институције ван домена науке, будући да своје научне резултате представља у непосредној комуникацији са Кабинетом председника Републике Србије, Кабинетом председника Народне скупштине Републике Србије, високим званичницима Владе Републике Србије са надлежностима у области спољне политике и спољних економских односа. Такође, истраживачи Института преносе нова знања и као предавачи на Дипломатској академији, Универзитету одбране и на факултетима у земљи и иностранству, те на семинарима и предавањима које организују за студенте са иностраних универзитета.

Део остварених научних резултата истраживачи Института ће користити у свалуацији научних програма и пројеката, у пружању експертске подршке раду државних радијних тела ван сектора науке на националном и међународном нивоу.

5. Управљање људским ресурсима

Институт ће у периоду од 2025. до 2030. године настојати да управљање људским ресурсима усклади са захтевима модела институционалног финансирања изградњом адекватне структуре запослених (пре свега истраживача, али и стручног, административно-техничког и помоћног особља) осмишљавањем и усвајањем развојних кадровских мера и процедура, како би се поснепило остваривање мисије и визије.

Када је реч о пријему нових истраживача у радни однос, Институт ће и у наредном периоду наставити праксу запошљавања нових истраживача одабиром студената докторских академских студија рангираних на основу јавног позива министарства надлежног за научноистраживачку делатност младим истраживачима – студентима докторских академских студија за укључивање у научноистраживачки рад у акредитованим научноистраживачким организацијама, јер је таква пракса дала позитивне резултате. Поред тога, додатни механизам одабира младих истраживача ће и даље бити Програм краткорочног волонтирања, који Институт спроводи од 2015. године, а кроз који је до сада прошло преко 70 студената основних, мастер и докторских студија.

Сви истраживачи које ће Институт примити у радни однос мораће да прођу пробни период рада током којег ће се оцењивати њихова компетентност за одређену ужу научну област, показана професионална знања и вештине, способност тимског рада, квалитет научног производа и приврженост етичким и другим стандардима у науци.

По питању заснивања радног односа са новим запосленим на истраживачким радним местима, Институт ће у могућој мери следити процедуре из *Human Resources Strategy for Researchers (HRS4R)* Европске комисије.

У контексту пружања помоћи истраживачима у погледу испуњавања квалитативних критеријума за напредовање у вишама научна звања, Институт ће спроводити мере за поснепивање мобилности и размене истраживача. Сви истраживачи ће имати право да под једнаким условима добију средства за своје усавршавање укључењем у одговарајуће пројекте министарства надлежног за научноистраживачку делатност и Фонда за науку Републике Србије и у пројекте и програме других образовних и научних организација.

Институт ће се настојати да у границама својих финансијских могућности обезбеди и додатне подстицаје за истраживаче, а нарочито:

- постдокторским усавршавањем у земљи и иностранству;
- обезбеђењем и подршком учешћа истраживача на научним скуповима у иностранству;
- укључивањем истраживача у међународне научне асоцијације;
- упућивањем истраживача у оквиру програма међународне сарадње и размене;
- обезбеђењем финансијске помоћи организаторима међународних научних скупова у Институту, уредницима тематских зборника радова са иностраним ауторима и уредништвима научних часописа Института за побољшање међународне препознатљивости и видљивости;
- обезбеђењем слободног приступа иностраној научној литератури итд.

Институт ће посебну пажњу посветити осигурању стабилног чланства истраживача у престижним међународним научним асоцијацијама – *International Studies Association,*

European Consortium for Political Research, European Society of International Law – и редовном учешћу истраживача на годишњим научним скуповима под окриљем тих асоцијација, како би се кроз представљање научне продукције посредно подигао ниво угледа Института као референтне научне установе у ширем региону, као и у контексту привлачења иностраних истраживача и чланова академске заједнице да усноставе сарадњу са Институтом.

Институт ће у наредном периоду дати приоритет формирању нове генерације младих истраживача и стварању услова да најталентованији млади истраживачи остану у Институту. Опис предвиђених мера за унапређење професионалних знања и вештина младих истраживача као важног стуба политике развоја људских ресурса Института, садржан је у Програму развоја научноистраживачког подмлатка за период од 2025. до 2030. године.

У оквиру мера планираних у погледу унапређења људских ресурса, Институт ће организовати различите видове специјалистичке обуке запослених, како истраживача, тако и стручног, административно-техничког и помоћног особља. Тиме ће се поспособити и способности те категорије запослених да квалитетнијим пружањем стручних, административних и техничких услуга допринесу остваривању усвојену мисије и визије Института.

Поред мера које је већ уградио у интерна општа и посебна акта и до сада спроводио у пракси управљања људским ресурсима, Институт ће у наредном периоду наставити да јача поштовање начела родне равноправности, посебно у погледу популарне структуре запослених уопштено и руководства, те да побољшива процедуре за оцењивање радног учинка и унапређења.

6. Научна сарадња и односе са друштвеним окружењем

Успостављање и развој научне сарадње са другим сродним научним организацијама и академским установама у Србији и иностранству и са друштвеним окружењем, такође су важни потпорни стубови на путу ка остварењу мисије и визије Института. Због тога руководство Института посвећује пажњу планирању вођења спољних односа на националном и међународном нивоу.

У наредном петогодишњем периоду, ширење активности у домаћој и међународној научној заједници у виду развоја односа са другим научноистраживачким организацијама биће један од приоритетних задатака, највише ради повећања степена мобилности запослених истраживача, усклађивања набавке и коришћења научних публикација, међусобног повезивања и сарадње са одговарајућим облицима удружица у области високог образовања, неговања научне критике и вредновања сопственог научноистраживачког рада.

Институт планира да настави да пружа допринос у раду Заједнице института Србије у погледу унапређења заједничких професионалних интереса запослених у научноистраживачкој делатности.

a) Сарадња на националном нивоу

Сарадња са државним органима Републике Србије

Представници Института ће у наредном средњерочном периоду активно учествовати у раду радних тела министарства надлежног за научноистраживачку делатност.

Институт ће подржати рад Министарства и пружањем саветодавне и експертске помоћи како би дојринео делотворнијем остварењу циљева стратешких и програмских циљева Министарства на плану јачања стручности и објективности у обављању научноистраживачког рада свих института у грунацији друштвених наука.

Послови од општег интереса које обавља Институт у сарадњи са Кабинетом председника Републике Србије, Кабинетом председника Владе Републике Србије и Министарством спољних послова у функцији су остваривања спољнополитичке стратегије Републике Србије. Истраживачи ће и у наредном средњерочном периоду испоручивати практично-политичке анализе и студије на захтев највиших државних органа.

Поред тога, Институт планира да прошири и унапреди сарадњу са Министарством спољних послова на уговорној основи и да пружи допринос у специјалистичком образовању и оспособљавању дипломатских, конзуларних и других кадрова Министарства. Слично се планира и када је реч о оснаживању капацитета Министарства за европске интеграције Републике Србије сходно даљој динамици процеса приступања Србије Европској унији.

Институт намерава да настави плодну сарадњу са Канцеларијом за Косово и Метохију Владе Републике Србије па плану пружања експертске и парадипломатске подршке у остварењу спољнополитичких интереса везаних за статус јужне српске покрајине. Институт ће са Националним саветом за координацију сарадње са Руском Федерацијом и Народном Републиком Кином наставити да сарађује у домену научноистраживачког и стручног рада Центра за студије „Појас и пут”, односно превасходно у анализи и развоју парадипломатских активности у контексту позиционирања Србије спрам кинеске спољнополитичке иницијативе „Појас и пут”.

Институт ће настојати да у наредном петогодишњем периоду продуби сарадњу са Генералним секретаријатом Народне скупштине Републике Србије како би ојачао професионални капацитет његовог Сектора за међународне односе у погледу пружања стручне подршке члановима парламентарних тела надлежних за сарадњу са међународним парламентарним организацијама и са националним парламентима других земаља. Широк спектар редовних дипломатских активности Народне скупштине током целе године захтева правилно разумевање комплексне динамике међународних односа, питања која стално смењују на дневном реду међународних организација, као и спољнополитичких циљева и интереса најутицајнијих светских сила. Будући да народни посланици имају различите образовне профиле и долазе из разноврсних професионалних миља, често без одговарајућег нивоа знања и аналитичких способности потребних за исправно разумевање међународних процеса, стално унапређење стручног знања службеника Сектора за међународне односе је од виталног значаја за квалитетно одлучивање Народне скупштине. Управо се ту налази тачка у којој стручност истраживача Института може да делотворно одговори на потребу службеника за освежавањем професионалних знања о међународним односима у раном 21. веку.

Сарадња са домаћим акредитованим научноистраживачким организацијама и високошколским установама

Институт планира да настави да јача сарадњу са сродним научним институтима па плану остваривања заједничких научноистраживачких и других активности, како би

се што ефикасније користили људски и материјални ресурси у тачкама подударанља проучавање научне проблематике.

Приоритетни задатак у јачању сарадње са високообразовним установама је осмишљавање заједничких наставних материјала и додатних програма специјалистичког образовања посредством којих би се научни резултати основних и примењених истраживања Института користили у извођењу наставе у оквиру мастер и докторских академских студија. Непосредан трансфер знања произведеног у основним и примењеним истраживањима Института у високообразовну делатност факултета подстакао би и стварање квалитетног научног подмлатка Института.

б) Међународна научна сарадња

Институт ће у периоду од 2025. до 2030. године наставити различите облике билатералне међународне научне сарадње, првенствено реализацијом планираних узајамних посета представника иностраних института на основу закључених споразума о сарадњи у виду заједничких пројеката или заједничке организације других видова научноистраживачких активности.

Институт ће и у наредном периоду, у складу са годишњим потребама рада и са нивоом интересовања, примати иностране студенте основних, мастер и докторских студија на праксу (*internship*) и студијски боравак који су заинтересовани за тематске области покривене текућим научноистраживачким пројектима Института. Институт ће наставити да организује семинаре за студенте са иностраних универзитета, са којима Институт већ има успостављену сарадњу. Поред тога, Институт намерава да привуче и друге иностране универзитете, а посебно оне који имају студијске програме славистике, балканистике, студије Југоисточне Европе и сл.

У наредном петогодишњем периоду, међународна научна сарадња одвијаће се и кроз учешће истраживача Института на међународним научним скуповима, студијске боравке у иностранству и предавања по позиву.

Институт ће наставити вишедеценијску сарадњу са међународним организацијама универзалног карактера, најпре са Уједињеним нацијама, у виду заједничких активности – организовање трибина, округлих столова, изложби и објављивање заједничких публикација – ради промоције мисије међународних организација, или разматрања улоге Србије у тим међународним организацијама или односа које наша земља има са њима.

в) Однос са привредом и грађанским друштвом

На плану стварања нових и унапређења постојећих партнерства са привредним друштвима и невладиним сектором (организацијама грађанског друштва и непрофитним организацијама), Институт планира да у периоду од 2025 до 2030. године усмери део активности на побољшање постојеће интеракције са привредом и ширим друштвеним окружењем. Институт ће настојати да усвоји и спроведе мере ради бољег упознавања стручне и шире јавности о планираним и спроведеним активностима и адекватности друштвеног доприноса постигнутих научних резултата.

Институт ће настојати да до 2030. године, у складу са прописима о високом образовању, успостави одрживе специјалистичке образовне програме намењене

преносу напредног нивоа стручног знања о актуелним феноменима и процесима светске политике и привреде на почетку 21. века студентима мастер и докторских студија, првенствено из области политичких наука, безбедности, права и економије.

Институт намерава да више пажње посвети објашњавању зашто су и на који начин научноистраживачке и остале активности које спроводи релевантне за шири јавни интерес, и то следећим мерама:

- јавним промовисањем научних резултата од значаја за друштво у целини – у виду медијских наступа, јавних трибина и сличних догађаја;
- редовно ажурирање и унапређење садржаја интернет презентације Института ради веродостојног представљања чињеница о друштвеној улози, активностима и оствареним резултатима у контексту мисије и визије;
- праћење динамике ставова јавности о имиџу Института посредством друштвених мрежа и осталих медија дигиталне комуникације.

Институт ће предузети и мере за промовисање својих потенцијала у домаћим и иностраним научним круговима и међу потенцијалним финансијерима кроз службену презентацију рада Института, лични медијски наступ истраживача, редовну комуникацију са релевантним државним органима и јавним институцијама, учешће у раду државних тела, заступање интереса Института у научним, стручним и друштвеним форумима. Институт ће редовном интеракцијом са потенцијалним финансијерима и корисницима научних резултата настојати да осмили интелектуалне производе и услуге тако да успешно одговори на жељени ниво социјалне или тржишне потражње.

г) Комуникациона стратегија

У наредном периоду, Институт намерава да консолидује и унапреди досадашње позитивне резултате у односима са јавномишљу. Основни правци ће бити у складу са принципима успешне стратешке комуникације.

Прво, основни принцип модерне стратешке комуникације је да сваки део организације „комуницира“. То значи да успешна спољна комуникација претпоставља не само аналитички садржај који пружају научни истраживачи, већ и све елементе рада Института – од дипломатских сусрета руководства, преко посета страних делегација, организација скупова и међународних конференција, учешћа на семинарима и гостујућим предавањима, до хуманитарних акција и образовног програма. Управо ће на овој своеобухватности и специфичности своје улоге Институт даље градити своју спољну комуникацију.

Друга карактеристика успешне стратешке комуникације је спајање речи и дела. У том погледу Институт ће квалитетом садржаја, високим нивоом организације и проактивним приступом деловати у складу са својом основном мисијом, с одговорномишљу према преузетим обавезама, пројектима и другим задаћима које добија од релевантних институција и партнера. Овај тежак али неопходан задатак биће приоритет у будућности.

Трећа карактеристика је разумевање циљних група и адекватно исплаширање порука. У том погледу, Институт и његови истраживачи разумеју промене у јавној сferи и показују способност да се прилагоде брзим променама у домаћем и глобалном информационо-комуникационом екосистему. Свесни своје специфичне улоге и

одговорности у медијском окружењу у којем постоји огромна потреба за спољнополитичком анализом у сри појачане геополитичке конфронтације. Институт и његови истраживачи тежиће томе да одржавају и унапређују квалитет дисеминијације садржаја својих истраживања. У том правцу биће им омогућена континуирана едукација и подршка, а на основу мониторинга и евалуације потреба.

Најзад, успешна стратешка комуникација претпоставља синхронизацију у организационом и комуникационом смислу. У том погледу Институт ће кроз своје часописе, сајтове, ПР активности и друге облике комуникације тежити да покаже складност у квалитету, уз пуно поштовање аутономије научно-истраживачког рада.

7. Издавачка и библиотечко-информационна делатност

а) Издавачка делатност

Издавачка делатност ће и у наредном периоду наставити да буде својеврено огледало целокупног научноистраживачког, стручног и документационог рада Института. Институт ће објављивати научне монографије, тематске зборнике радова, зборнике излагања са научних скупова, с тим што ће тежиште бити стављено на објављивање књига на енглеском језику како би се у што већој мери обезбедила међународна видљивост и признатост научних резултата истраживача.

Осмишљавањем уско фокусираних тематских зборника Институт ће покушати да надомести мањак научне и стручне литературе у погледу поједињих ужих научних области, научних проблема или јавних питања, чиме бисмо првенствено покрили потребе студената мастер и докторских студија међународних односа, међународне безбедности, међународног права и светске економије.

У раздобљу од 2025. до 2030. године, Институт ће наставити да редовно објављује своја четири научна часописа:

- *Међународни проблеми*, часопис међународног значаја (основан 1949. године);
- *Међународна политика*, часопис националног значаја (основан 1950. године);
- *The Review of International Affairs*, часопис од водећег националног значаја (основан 1950. године);
- *Европско законодавство*, научни часопис (основан 2002. године).

Институт ће, сагласно дometима нових софтверских решења, наставити да одржава и унапређује посебних интернет страница, уређивање и презентацију електронских верзија свих бројева ова четири часописа у ПДФ формату, како бисмо делотворно одговорили на промену начина приступа научним информацијама и нове читалачке навике студентске и шире популације.

б) Библиотечко-информационна делатност

Библиотечко-информационни центар Института наставиће да прати светске стандарде у погледу прикупљања и обједињавања различитих врста библиографске и библиотечке грађе и информација. У наредном периоду планирано је да Библиотечко-информационни центар настави да учествује у доноњавању базе

података ИНОЧАС у оквиру COBISS-а, као и да настави сарадњу са другим библиотечко-информационим центрима.

Библиотечко-информационни центар Института настојаће да фонд и документацију учини доступнијим заинтересованим грађанима. Дигитални репозиторијум научних радова истраживача Института постављен је на интернет презентацији Института и Библиотечко-информационни центар ће наставити са његовим редовним допуњавањем новим радовима.

Због недовољних финансијских средстава за куповину нове литературе или електронских база књига и часописа, библиотечки фонд ће наставити да се обнавља првенствено путем депозита, поклона или размене књига са научним и високопреподавачким институцијама из земље и иностранства. Часописи се приновљавају разменом и поклоном трећих лица, као и издањима Института.

Библиотечко-информационни центар обухвата и депозитарне библиотеке Уједињених нација, Европске уније и НАТО-а и публикације других међународних организација, па ће у наредном периоду бити осмишљене активности како би се ова вредна документација макар делимично комерцијализовала и донела додатни приход Институту.

8. Унапређење научноистраживачке инфраструктуре

У периоду од 2025. до 2030. године, Институт ће настојати да питање дотрајалог пословног објекта – који представља опасност по безбедност и здравље запослених и пролазника – покуша да реши у сарадњи са Џирекцијом за имовину, или, алтернативно, да се изнађе могућност за пресељење Института у други адекватан пословни простор. До коначног решења вишегодишњег инфраструктурног проблема, Институт ће у границама финансијских могућности наставити да постепено обнавља пословне просторије и опрему како би их у што већој мери ускладио са потребама планираних научноистраживачких активности.

Институт ће у сарадњи са Министарством културе, Министарством науке, технолошког развоја и иновација и Канцеларијом за управљање јавним улаганима радити и на решавању проблема обнове дотрајалог магацинског простора Библиотечко-информационог центра, у којем се чува вредна библиотечка грађа (више од 150.000 наслова), како би се он ускладио са стандардима чувања папирашног материјала.

Будући да је опрема од највећег значаја за несметани научноистраживачки рад – рачунарска опрема, електронски и други уређаји – иако су нове генерације, занављаће се сагласно потребана.

Институт ће настојати да у наредном периоду набави нове верзије софтвера који истраживачи највише користе (*Windows* и програмског пакета *Office*).

9. Финансирање Института

Институт ће у периоду од 2025. до 2030. године настојати да кроз интеракцију са Министарством науке, технолошког развоја и иновација, Министарством спољних послова и другим релевантним државним органима, јавним институцијама, привредним субјектима и непрофитним сектором, прибави финансијска средства потребна за спровођење научних истраживања предвиђених овим програмом.

Институт ће наставити са развијањем и применом мера за прибављање финансијских средстава и на основу компетитивних конкурса, и то тако да повећа удео средстава добијених путем конкурса спрам додељених буџетских средстава. Институт ће наставити да пријављује предлоге научноистраживачких пројекта на јавне позиве које буде расписивао Фонд за науку Републике Србије у оквиру својих научних програма.

Институт ће део научноистраживачких активности финансирати на основу уговора о сарадњи са Институтом европских студија Кинеске академије друштвених наука. Институт ће настојати да прибави финансијска средства и код других државних органа Републике Србије, првенствено Министарства спољних послова, те код иностраних донатора - научноистраживачких организација и влада других земаља, непрофитних фондација и међународних организација.

10. Трансформација Института

Друга фаза трансформације која ће се, сагласно Плану трансформације, реализовати од 2025. године, захтева идентификацију подручја промена за стратешко репозиционирање Института, чинећи га регионално и међународно признатим центром изврсности у међународним односима. То може захтевати унутрашњу реорганизацију, али ће несумњиво захтевати додатно регионално и међународно умрежавање кроз мобилност и близку сарадњу са сличним организацијама широм света, првенствено у Европској унији.

Такође ће укључити позиционирање Института, самостално или у конзорцијуму, као центра за обуку креатора јавних политика и аналитичара у домену спољне политике и међународних односа.

У овој фази, процес интернационализације и повећана међународна репутација научних часописа Института добиће на пуном значају. Коначно, у овој фази треба очекивати да се двострука улога Института - као међународног центра изврсности у међународним односима и као главне подршке српској спољној политици у анализи политике - у потпуности препозна. Ова хибридна улога Института захтевање двоструко управљање које ће комбиновати његову међународну научну изврсност са локалним значајем, што ће првенствено зависити од нормативно-правне регултиве Републике Србије.

